

mål ved anvendelse af f.eks. vold, vil der være tale om et ulovligt øjemed, og derfor vil den kunne opløses ved dom.

Hr. Søren Krarup spørger til Rigsadvokatens redegørelse og vurderinger, for så vidt angår Hizb-ut-Tahrir. Rigsadvokaten har undersøgt sagen, og som det er os alle bekendt, fandt Rigsadvokaten ikke, at der på det foreliggende grundlag kunne føres det fornødne bevis for, at betingelserne for opløsning af foreningen er opfyldt.

Jeg vil gerne gentage over for hr. Søren Krarup, at det er korrekt, at der faktisk har været adskillige sager fremme i pressen de sidste par uger. Der har været spørgsmålet om løbesedlen, men der har også tidligere været et forlydende om, at foreningen med anvendelse af trusler og vold har forsøgt at hverve meget unge medlemmer på skoler. Det er klart, at den slags forlydender kan jeg ikke personligt forholde mig til, men jeg er gjort bekendt med, at der har fundet politianmeldelse sted.

Jeg har klart tilkendegivet, at såfremt der er begået strafbare forhold, er jeg indstillet på, at Rigsadvokaten må genoptage undersøgelsen af Hizb-ut-Tahrir og også undersøge, om der er en mulighed for at benytte grundlovens § 78 til at søge foreningen opløst ved dom. Det er et spørgsmål om at have tilstrækkeligt med beviser til rådighed.

Søren Krarup (DF):

Det sidste er jeg naturligvis ganske enig i, for selvfølgelig skal man have et tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag. Men jeg synes også, det skal siges, at Rigsadvokatens undersøgelse er gammel i dag, og at der er sket nogle ting, siden den blev udført, og jeg synes altså, at de nye ting, der er sket, må tages i betragtning.

Rigsadvokaten siger i sin begrundelse for ikke at rejse sag mod Hizb-ut-Tahrir, at der er tale om verbal missionering, men hvor længe kan man blive ved at henholde sig til det, når denne verbale missionering opfordrer til mord? Der har været opfordret til mord på jøder, og nu opfordres der til mord på konvertitter.

Kl. 14.15

Kan man ikke der sige, at ordet i sig selv er en handling, og at man faktisk fra den øverste anklagemyndigheds side – altså justitsministerens side – er berettiget til at drage konsekvensen af den handling, som denne opfordring til drab er udtryk for? Jeg må tilstå, at jeg synes, der er tale

om en bagatellisering, som er i modstrid med selve sagens alvor.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Søren Krarup, at for mig at se er det naturligvis afgørende, at man skønner, at der er det fornødne bevismæssige grundlag til stede for at søge en forening opløst ved dom.

Hr. Søren Krarup vil gerne have en diskussion om, hvor stort et bevismæssigt grundlag der skal være til stede, før man føler, det er nok til at føre en sag på. Det vil selvfølgelig bero på en konkret bedømmelse, og kernen er altså, hvad der kan siges at være en forenings øjemed, herunder om den søger at nå sit mål ved anvendelse af vold. Det afgørende er, hvad foreningen reelt står for.

Jeg synes, det er væsentligt at understrege, at det, at et eller to medlemmer af en forening siger noget, der er strafbart, er efter min bedste vurdering ikke tilstrækkeligt til, at man kan søge den forening opløst ved dom, for så var der nok mange håndboldklubber og alle mulige andre foreninger, som levede et ganske farligt liv. Der skal meget til, før man kan sige, at man har bevismæssigt grundlag for, at en forenings øjemed er ulovligt; der skal faktisk foreligge adskillige sager. Men jeg har allerede tilkendegivet, at jeg er indstillet på at bede Rigsadvokaten om at genoptage undersøgelsen, såfremt der efter afslutningen af politiets efterforskning er grundlag for at sige, at der har fundet noget strafbart sted.

Søren Krarup (DF):

Jeg må tilstå, at sammenligningen med håndboldklubber forekommer mig lige lovlig overfladisk for ikke at sige useriøs.

Jeg vil gøre opmærksom på, at der er jo ikke tale om, at det er to tilfældige personer, der har sagt noget. Jeg står her med den skrivelse, der blev uddelt af Hizb-ut-Tahrir den 9. maj ved Nørrebrohallen. Her tales der klart om, at man skal myrde dem, der falder fra, og at trosfriheden skal ophæves totalt, for den må ikke findes de steder, hvor islam hersker, og i betragtning af, at Hizb-ut-Tahrir bekender sig til en kalifatstat, som er et diktatur, og altså går ind for en omvæltning af det danske folkestyre og det danske samfund, synes jeg, det er på tide, man forholder sig alvorligt til sagen.

Jeg vil stille et enkelt spørgsmål: Kan justitsministeren fortælle mig, om der er nogen lande, hvor Hizb-ut-Tahrir opererer så frit, som de gør i